

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2114

гр. София, 28.06.2010 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
закрито заседание на 26.06.2010 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **941** по описа за **2010** година докладвано от
съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по чл.203-207 от Административно-процесуален кодекс
/АПК/, във вр. вр. чл.269,ал.1 от Закон за министерството на вътрешните работи
/ЗМВР/ и чл. 1,ал.1 от Закон за отговорността на държавата и общините за
вреди/ЗОДОВ/.

Постъпил е отговор на исковата молба от ответинка по делото Столична дирекция на
вътрешните работи в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК, като се оспорва изцяло, в това
число се твърди и законосъобразност на акта, от който се претендират вредите -
Заповед за задържане на лице от 14.01.2010 г. с рег. № 98 от същата дата, издадена от
полицай Е А С.Прилагат се като доказателства административната преписка по
издаване на посочената заповед като се правят и доказателствени искания - да се
представи копие от нахд. 619/2010 г. по описа на СРС, НО, 20-ти състав, като
същевременно се прилага протокол за проведено заседание от 15.01.2010г. по това
дело. В докладна записка по административната преписка се твърди изискано
обяснение от ищеца А. З. по делото на СРС, което не е представено с отговора на
ответника. Твърди се законсъобразност на задържането на ищеца и се моли да бъде
отхвърлено оспорването на заповедта за задържени и исковата претенция като
неоснователни.

При така изложеното, съдът в изпълнение на процедурата по чл.140,ал.1 от ГПК и във
вр. с чл.171,ал.1 АПК, намира допустими приложените доказателства към
исквата молба и административната преписка по повод издаване на заповедта за
задържане на ищеца, от която също се претендират вреди. С оглед на това същите
следва да бъдат приети като доказателства по делото.

По допустимостта на исковата молба съдът се е произнесъл с определение от
26.03.2010 г., като не намира основание за промяна на изводите.

Съдът следва да насрочи делото за разглеждане в открито съдебно заседание, като
ответникът Столична дирекция на вътрешните работи следва да се представлява от
административния орган, издал незаконсъобразния акт, от който се претендират вреди,

на основание чл.205 от АПК.

На основание чл.146, ал. 1 от ГПК, и правото на съда да направи проект на доклад, съдът намира следното:

1.Ищецът твърди нищожност евентуално незаконсъобразност на Заповед за задържане на лице от 14.01.2010 г. с рег. № 98 от същата дата, издадена от полицай Евгени Ангелов Стоянов при 06 РУ при С., като иска обявяване нищожност на същата или отмяната ѝ. Претендира че поради незаконсъобразността му задържане, извършено в присъствието на едно от децата му, са унижени честта и достойнството му, лишен бил от близките му, както и затруднение да обясни на децата си причините за задържането си, което го подтиркало и впоследствие, подтирка го и предизвиква негативни емоции. На основание изложеното се претендира и обезщетение за неимуществени вреди в размер на 2000 лв. от ответника.

2.Правната квалификация на иска е чл. 1 от ЗОДОВ във вр. с чл. 204,ал.1 и ал. 4 от АПК.

3. Предвид изложеното в писмения отговор на ответника, спорно е основанията на исковата претенция, като съдът приема, че по делото не могат да се отделят безспорни факти и такива, които не се нуждаят от доказване.

4.Доказателствената тежест се разпределя между страните съобразно чл.154,ал.1 ГПК, и чл.170,ал.2 АПК.

Ищецът следва да докаже твърденията си за незаконсъобразност на заповедта за задържане и претърпени неимуществени вреди, както и причинно-следствената връзка между вредите и заповедта за задържане.

Ответникът следва да докаже законсъобразността на обжалваната заповед и твърдението в отговора на исковата молба, че ищецът е дал обяснение след задържането си във връзка с извършено престъпление по чл.325 НК. Във връзка с искането за прилагане в цялост на нахд. 619/2010 г. по описа на СРС, НО, 20-ти състав, съдът намира същото искане за необосновано, тъй като същото видно от представения протокол от съдебно заседание не е водено срещу ищеца, същият е разпитан като свидетел. Относимо е само даденото обяснение от А. З., което се поддържа пред съда, съгласно протокола от съдебно заседание по посоченото дело от 15.01.2010 г.

И двете страни са направили искания за допускане до разпит на един свидетел, като не са посочили точните факти и обстоятелства, които ще се установят, с оглед на което и искането не е направено съобразно изискванията на чл. 156,ал.2 ГПК.

Ищецът не е ангажирал конкретни доказателства за претърпените неимуществени вреди, поради което на основание чл.146,ал.2 ГПК съдът дава възможност на ищеца да стори това в първото съдебно заседание.

Водим от изложеното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ :

НАСРОЧВА ДЕЛОТО ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ в открито съдебно заседание на 18.10.2010 г. от 11:00 часа, за която дата и час да се призват страните: ищецът А. З. от гр. С. и ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, представлявана от Е А С - полицай при 06 Районно управление при същата дирекция, да се уведоми и

Прокуратурата.

ПРИЕМА като доказателства по делото представените с исковата молба и приложените с отговора на ответника.

УКАЗВА на страните, че исканията им за допускане до разпит на свидетели не отговарят на чл.156, ал.2 от ГПК, като дава възможност в първото съдебно заседание да направят надлежно такова искане.

УКАЗВА на ищеца, че не сочи доказателства за претърпените от него неимуществени вреди и причинно-следствената връзка на същите със заповедта за задържане, като му дава възможност в първото съдебно заседание да направи такова искане.

УКАЗВА на ответника, че относимо доказателство за соченото правно основание за задържане на ищеца по заповедта са само дадени от него писмени обяснения, освен приложения протокол от съдебно заседание от 15.01.2010 г. нахд. 619/2010 г. по описа на СРС, НО, 20-ти състав, като дава възможност на ответника за снабдяване с препис от който при направено искане може да бъде издадено съдебно удостоверение.

УКАЗВА на страните на основание чл.154, ал.1 ГПК и чл.170, ал.2 АПК, че доказателствената тежест между страните се разпределя както следва: на ищеца, че носи доказателствената тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в исковата молба, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, на ответника, че трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения административен акт, като страните могат да ангажират всички допустими по ГПК доказателства.

ПРЕПИС от отговора на исковата молба - становище на ответника да се изпрати на ищеца.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване, ПРЕПИС от същото да се изпрати на ищеца и ответника.

Административен съдия: